

Legenda Dąbrówki

Dawno temu, miejsce w którym obecnie leży wieś Dąbrówka było porośnięte ogromnymi lasami (głównie dębowymi). Las bogaty był w zwierzynę i owoce leśne. W ogromnych dziuplach dębów gnieździły się pszczoły robiąc miód. W owym czasie wyżej opisany teren zamieszkiwała niewielka grupa ludzi, którzy żywili się : runem leśnym, upolowaną zwierzyną oraz miodem pszczelim.

Wśród miejscowych ludzi żył bardzo odważny młodzieniec o imieniu Bożydar. Pewnego wiosennego dnia na polanie pod dębami spotkał piękną dziewczynę o imieniu Dobrawa. Często jeździł z nią po lasach. Któregoś dnia wyszedł na polowanie. W lesie napotkał dziką i lochę z warchlakami. Locha troszcząc się o swoje młode zaatakowała go. Bożydar ratował się ucieczką lecz locha nie dała za wygraną. Ostatkiem sił młodzieniec wdrapał się na dąb. Tymczasem całe stado dzików zgromadziło się pod dębami szukając żołądź. W owej chwili Bożydar zaczął z łuku strzelać do dzików. Część uciekła, a cztery dziki godzone strzałami padły. Zadowolony z polowania pobiegł do swych braci, prosząc ich o pomoc w oprawieniu dzików. Cała gromada ludzi ucztowała.

Na pamiątkę tego wydarzenia Bożydar wraz z braćmi nazwał to miejsce Dąbrówka. Po pewnym czasie Bożydar, wraz z poślubioną Dobrawą osiedlili się na polanie Dąbrówka.

Katarzyna Rasińska V6